

ninger vil gaae igjennem her uden noget Udvalg. Det er interessant at see det foreligge nu og see det fremhævet, at det angaaer en heel Deel af vore Medborgere og en Sag, der for dem kan være af stor Vigtighed, og at see det yttret nu nogle Dage efter, at man har villet standse en Lov, som angaaer en langt talrigere Klasse af vore Medborgere.

Hjerring: For mit personlige Vedkommende har denne Lov jo slet ingen Interesse, da den ikke berører mig, men derfor kan jeg jo nok interessere mig for, at Loven kommer ud. Jeg vilde blot gjøre den Bemærkning, at det vilde forekomme Alle i høieste Grad inconsequent, om vi, efter for saa Dage siden at have nægtet at nedsætte Udvalg i en Sag af indgribende Betydning, hvor der forekommer saa betydelige og omtvistede Principer, om et Forhold, hvor de meest Sagkyndige vare af forskjellig Anskuelse, nu i en Sag af en saa ubetydelig Væbskaffenhed som denne vilde nedsætte et Udvalg, især da Loven kun skal vare i et Aar. Jeg kan ikke see rettere, end at de, som ville værne om Landstingets Værdighed, skulle bestemt stemme mod et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag; thi Consequentsen vilde snarere ikke bidrage til at hævede Landstingets Værdighed.

Lehmann: Jeg kan ikke slutte mig til den Anskuelse, at her i denne Sag ikke ligger vigtige Principspørgsmaal; jeg mener, at der virkelig ere saadanne, og at det netop er af dem, som vilde egne sig til en detailleret og omhyggelig Drøftelse, hvis der ikke var afgjørende Grunde derimod. At jeg ikke kan finde, at disse Principer bør komme til Afgjørelse i nærværende Sæssion enten med eller uden et Udvalg, er indlysende. Hvad den Parallel angaaer, som er dragen med en anden talrig Klasse Medborgere, maa det være mig tilladt at bemærke, at det Udvalg, der blev nedsat, som har arbejdet meget siden den Tid, og hvis Betænkning for Diebliffet er i Trykkeriet, netop er kommet til den Overbeviisning, at i mange vigtige Punkter vare Brugernes Ret og Interesser ikke tilstrækkeligt varetagne ved denne Lov, medens der omvendt i de allerfleste

Tilfælde er sørget for Stiftelsernes Interesse. Det er en foreløbig Bemærkning, som vil være tilstrækkelig til at afsværge den Parallel, der her er draget. Men i en anden Henseende ere disse Love meget forskjellig, idet den ene gaaer ud paa vedvarende definitive Foranstaltninger og den anden fremtræder som en fuldkommen provisorisk Foranstaltning, analog med, hvad Landstinget tidligere har været nødt til at vedtage. Det vilde for mig være overmaade let og fristende her at gi ve en Bravour-arte — thi Loven er for mig af aldeles ingen Betydning —; men jeg kan ikke have Hjerte til at straffe en stor Mængde meget lavt lønede Embedsmænd, — og paa dem kommer Loven jo væsentlig til Anvendelse, — og ved Landstingets Hjælp gjøre et meget stort Staar i den fuldkommen berettigede Forventning fra deres Side om, at Loven skal komme ud, efterat de gode Deconomer i Folkethinget — og dette Udtryk være brugt som en Roes, ingenlunde som nogen Dadel — have givet deres Samtykke dertil; jeg kan ikke have Hjerte til at straffe dem, fordi det har været længe, inden denne Sag er kommen til os.

Nielsen: Der er faldet en Vittring fra den ærede 3de Landstingsmand for 9de Kredts (Hjerring), som jeg ikke vil lade staae uimodsagt. Han talte om, at de Sagkyndige ved en foregaaende Sag vilde have Sagen til et Udvalg. Vi andre, som ikke stemte for et Udvalg, ere altsaa ikke regnede til de Sagkyndige, og jeg skal heller ikke regne mig dertil; men jeg troer, at vi maae være regnede til de praktiske Sagkyndige, og jeg troer, at det maa have sin store Indflydelse.

Formanden: Jeg tør maastee gjøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet er, om der skal nedsættes et Udvalg i denne Sag.

Hjerring: Maa jeg blot gjøre en kort personlig Bemærkning? Den ærede Landstingsmand er i Bildfarelse; jeg yttrede, at i den foregaaende Sag, hvortil jeg stgtede, vare de Sagkyndige af aldeles forskjellig Mening indbyrdes, saaledes at s. Ex. Landvæsencommissairer, der dog maastee kunne ansees for